

Tudor Arghezi

Tudor Arghezi (1880-1967) , poet , prozator și gazetar cu o carieră literară întinsă și foarte bogată , unul dintre autorii de prim rang a-i perioadei interbelice.

Biografia sciitorului , plină de cotituri , a rămas până astăzi controversată în multe detalii.Nu-și încheie studiile , începe să lucreze în fabrică , publicând în paralel versuri în reviste.În 1899 se retrage la Mănăstirea Cernica , iar între 1900 și 1905 e diacon la Mitropolie.Pleacă în Elveția , la Fribourg , unde este găzduit la o mănăstire.Audiază cursuri universitare la Geneva.Învăță să lucreze ca bijutier și ceasornicar.Colindă prin Europa.Revenit în țară în 1910 , se afirmă în primul rând ca jurnalist cu temută vervă politică.Rămâne în capitală în timpul ocupației germane din primul război mondial , scriind la *Gazeta Bucureștilor și la Scena* , publicații devenite progermane , ceea ce îi aduce , după război , acuza de colaboraționism și un an de închisoare la Văcărești.În vrmea celui de al doilea război mondial este închis din nou , la Târgu-Jiu , pentru pamfletul *Baroane* , considerat a leza autoritatea militară hitleristă în România.Țintă a unor atacuri vehemente după instaurarea comunismului , este marginalizat câțiva ani , opera lui fiind pusă sub interdicție.După o serie de gesturi de frondă-vinde în piață cireșe din grădina sa de la Mărțișor-se împacă cu oficialitățile.Din 1957 se bucură din nou de onoruri.Este ales membru al Academiei Române și al Marii Adunări Naționale.Opera lui câștigă tot mai multă prețuire după 1970 încoace.Arghezi începe să publice la 16 ani , dar debutează editorial mai târziu , la 47 de ani , când era deja bine cunoscut prin scrierile apărute în reviste.Volumul de versuri *Cuvinte potrivite* (1927) , sinteză a creației sale lirice de până atunci , este întâmpinat de critica literară ca un eveniment.Din acest moment Arghezi dă la tipar , cu o întrerupere între 1947 și 1954 , numeroase volume de poezii și de proză , până către sfârșitul vieții , înnoindu-și în repetate rânduri viziunea poetică.Este unul dintre marii scriitori români , a cărui personalitate se lasă greu definită.

Alte repere bibliografice :*Flori de mucegai* (versuri , 1931) este una dintre cele mai temerare încercări românești de a practica „estetica urâtului” în poezie.*Cărticică de seară* (versuri , 1935) închipuie , dimpotrivă , o lume a purității , a inocenței.*Hore* (versuri , 1939) este , în perioada interbelică , volumul cel mai reprezentativ pentru creația jucăușă a poetului.